

Deze nieuwsbrief is een samenraapsel van binnen gekomen berichten de Koninklijke Marine, Koopvaardij, Visserij en Binnenvaart aangaande over het heden en verleden.

“Redactie ten Anker “

Abeelstraat 96
3329 AG Dordrecht
tenanker@kpnmail.nl

Alle reacties kunt u hier kwijt
<http://www.tenanker.mygb.nl>

Deze extra toevoeging van het web-magazine fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website: <https://www.tenanker.com> en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.

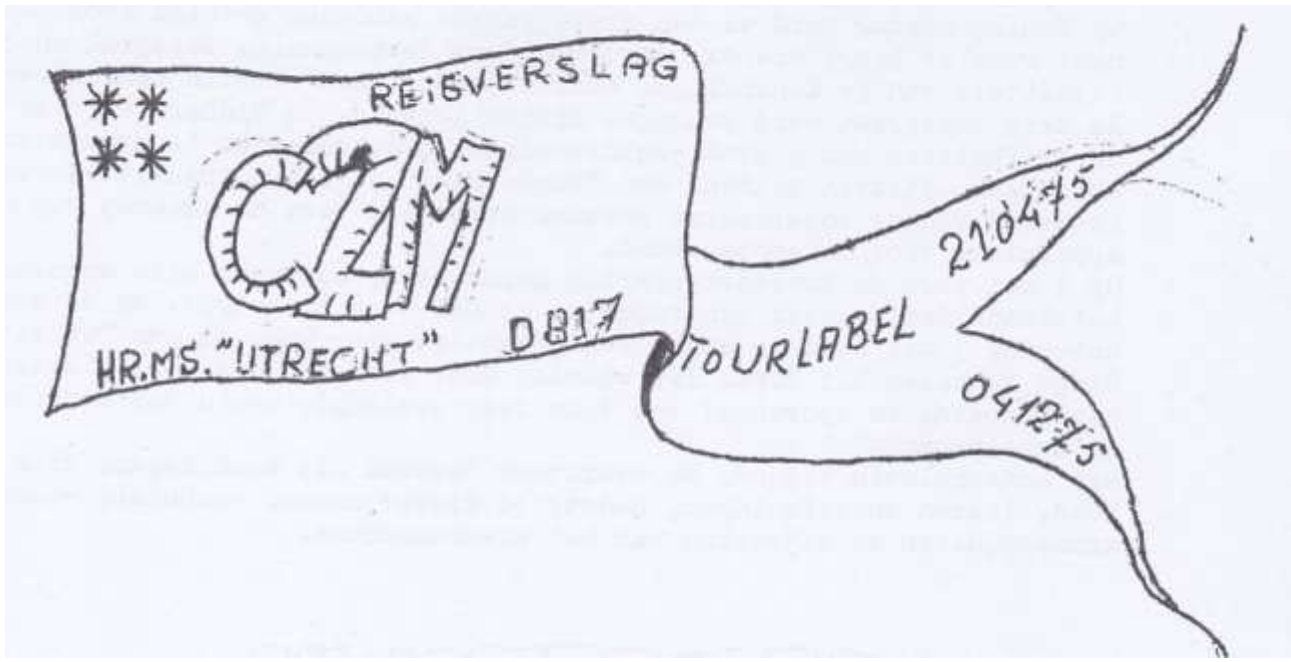
Er zijn altijd wel mensen die met mijn werk aan de haal gaan. Aan de ene kant is dat een teken dat ik het goed heb neergezet, maar ik sta niet toe lukraak te kopiëren voor andere dan puur privé doeleinden zonder daar schriftelijke toestemming voor te vragen.

3e jaargang – 20 oktober 2020

Extraeditie

REISVERSLAG HR.MS. UTRECHT OVER DE WESTTRIP 1975

Maandag 21 april 1975.

"Zeelucht en rust", sprak hij bij het aan boord gaan. "Dat zal mijn aangedaan gevoelsleven goed doen, wat jij, Tom Poes?" Deze woorden van Ollie B. Bommel uit "Tom Poes en de kaligaar" van Maarten Toonder waren te lezen aan de valreep van Hr. Ms. "Utrecht" toen alle hens na een weekend van afscheid aan boord terugkeerde.

Ook werden deze woorden gelezen door de \pm 500 afduwers die aan boord ontvangen werden. Kort ervoor had de Chef staf van CZMNED, de CDR Venema uit naam van CZMNED enige afscheidswaarden gesproken tot de bemanning. Om 12.00 uur was het dan eindelijk zover. Na vele maanden van voorbereiding en onderhoud aan het schip werd de laatste tros los gegooid.

De weergoden waren ons gunstig gestemd en lieten zien wat ons in de West te wachten stond: de regen van de afgelopen weken had plaats gemaakt voor zacht lenteweer. Gedurende de reis naar de eerste haven Las Palmas werden interne oefeningen (rollen repeteren en NBCD-oefeningen) gehouden. Veel aandacht werd besteed aan het plan onderhoud.

LAS PALMAS

Op 26 april ten 11.15 uur plaatselijke tijd meerden we af in Las Palmas voor een routine-bezoek. Er werd druk gebruik gemaakt van het uitgaansleven, veelal aangespoord door de aanwezigheid van de vele, vooral Scandinavische, toeristen. Op zondag 27 april werd van top gevlagd ter gelegenheid van de verjaardag van Prins 'Willem-Alexander. In het begin van de achtermiddag werd aan boord een ontvangst gehouden voor de Nederlandse kolonie. Ook werd een aantal leden van de bemanning in de gelegenheid gesteld om

kennis te maken met een nieuwe sport: "Surfsailing."

Op maandag 28 april ontmeerden we en stoomden we, geheel opgetopt en volgens de grootcirkel, op naar Bridgetown te Barbados.

Op Koninginnedag werd er een grote parade gehouden gevolgd door een alle hens voor de boeg, waarbij de commandant de bemanning toesprak en de loyaliteit van de Koninklijke marine jegens onze vorstin beklemtoonde. Na deze toespraak werd zondagse dienst bepaald.

's Middags werd er voor de liefhebbers een pistool-schietwedstrijd gehouden en 's avonds kon alle hens zich uitleven tijdens een "Horse Race" in het cafetaria waarvan een gedeelte van de totalisator gereserveerd werd voor de aankoop van nieuwe apparatuur voor de scheepsband. Op 1 mei werd de Noorderkeerkring gepasseerd, wat voor alle opvarenden betekende dat er weer een regel op de GPK werd bijgetypt. Op de avond van zaterdag 3 mei werd er onder een prachtige sterrenhemel een "versierde" bingo gehouden bij Toren II, waaraan door iedereen met veel plezier werd deelgenomen. De opbrengst van deze zeer geslaagde avond was wederom voor de scheepsband.

Het scheepsleven tijdens de oversteek bestond uit wachtlopen, plan onderhoud, lessen en oefeningen, wedstrijd klaverjassen, - schaken, -dammen, scheepsquizen en bijwerken van het kleurenschema.

A hand-drawn sign with the word "BRIDGETOWN" in a bubbly, outlined font.

Op 5 mei was de Atlantische Oceaan bedwongen en kwamen we ten 13.00

uur in Bridgetown (Barbados) aan om olie te laden. 5 uur later vertrokken we voor de eindsprint naar Willemstad.

A hand-drawn sign with "WILLEMSTAD" in a large, bubbly font and "N.A." in a smaller font to the right.

Op
7 mei 1975

liepen we Curacao aan en na het plechtig ceremonieel van het uitwisselen van saluutschoten voeren we via de Annabaai het Schottegat in waar aan de Rima-steiger Hr. Ms. "Limburg" haar aflosser blij verwelkomde onder de vrolijke noten van haar scheepsband. Ten 09.10 uur meerden we langs zij Hr. Ms. "Limburg" af.

Onze West-term was begonnen.

Zodra we op woensdag 7 mei langs zij Hr. Ms. "Limburg" afgemeerd waren, begonnen we met het overnemen van de wacht als Antillenjager. De laatste bijzonderheden werden uitgewisseld, apparatuur en de schouw overgenomen en de laatste auto's verhandeld.

De commandant maakte zijn opwachtingen bij de marine - en burger autoriteiten, waarna CZMNA een tegenbezoek aflegde. Om 12 uur kregen de officieren, de onderofficieren en de manschappen door hun resp. collega's van de marinebasis Parera een welkomstdrankje aangeboden, waarbij tevens afscheid werd genomen van Hr. Ms. "Limburg." 's Avonds was Hr. Ms. "Utrecht" de gast van het vertrekkende stationschip, dat op feestelijke wijze nu zelf afscheid nam van zijn vrienden en kennissen.

Donderdag 8 mei duwden we de Limburg af na eerst een regen fijne confetti op ons dak

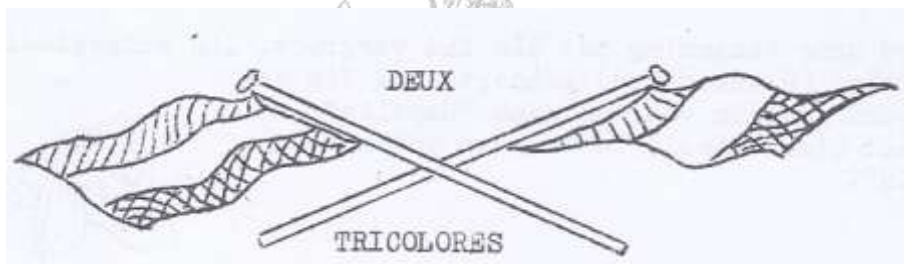
gekregen te hebben.

Nadat de Limburg vertrokken was werden we verhaald naar de olielaadsteiger, waarbij duidelijk bleek dat het tempo van mensen die al een leeftijd lang onder een tropenzon gewerkt hebben niet al te hoog meer is. Dat is gewoon een gegeven waar men rekening mee moet houden.

's Avonds werd er op het F-dek vóór een officiële ontvangst gehouden, waarbij vele autoriteiten aanwezig waren, welke een zeer geanimeerd karakter had. Zaterdag werd zondagse dienst gehouden, omdat op Hemelvaartsdag geen zondagse dienst gehouden kon worden i.v.m. twee maal verhalen en olieladen. 's Ochtends vroeg arriveerden al enkele gezinnen uit Nederland, die voor deze periode op Curaçao zullen verblijven. Het weekend werd besteed met het verkennen van de winkels en de bars in de stad en de stranden.

Maandag 12 mei vonden de selectiewedstrijden plaats voor het eerste en het tweede voetbalteam. Tevens konden enkele matrozen kennismaken met het vormingscentrum "Ascension". Dinsdagavond was 1/5 van de bemanning gast in het Avilla Beach Hotel op uitnodiging van de manager mevrouw Kolff. Deze avond was georganiseerd teneinde de bemanning in contact te brengen met Nederlandse en Antilliaanse gezinnen.

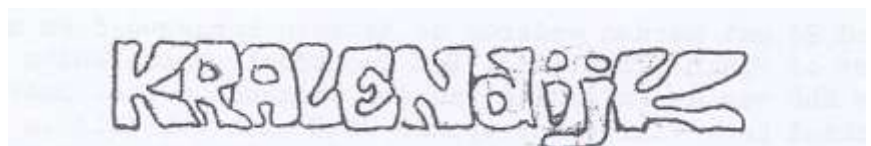
De vraag om in aanmerking te komen voor deze uitnodiging was zo groot dat besloten werd na onze reis van 4 weken door het Caraïbisch gebied nog zo'n avond te organiseren. Woensdag 13 mei vertrokken we, twee dagen eerder dan gepland, naar Bonaire om aldaar deel te nemen aan een Frans-Nederlandse oefening:

Nederlandse mariniers zouden vanaf het Franse schip Francis Garnier een landing op Bonaire uitvoeren teneinde de zich daar genestelde terroristen op te ruimen. Het landingsdetachement van de Utrecht met daaraan toegevoegd 10 man ANTMIL fungeerde als terroristen.

Deze oorlog duurde tot donderdagavond 22.00 uur en gedurende deze tijd maakte het detachement kennis met een genadeloze zon, waterrantsoen, cactussen, rode mieren, schorpioenen en veel stof.

Hr. Ms. "Utrecht" voerde ondertussen als bewaker van de Francis Garnier een zeegevecht tegen het patrouillevaartuig FS Canopus, dat de rol speelde van een met SSM's uitgeruste MGB, waarbij de MLD ons behulpzaam was door verkenningsvluchten te maken.

Donderdag 's avonds meerde de Utrecht af aan de Nieuwe

Steiger te Kralendijk (Bonaire) om het eigen landingsdetachement te embarkeren. Tevens kwamen 50 mariniers aan boord om naar Aruba overgebracht te worden.

Vrijdag 's ochtends 16 mei meerde Hr. Ms. "Utrecht" af aan de Hendrik steiger in

Oranjestad (Aruba) voor het afleggen van een informeel bezoek. Na het afwerken van het officiële gedeelte, kon er 's middags een voetbalwedstrijd gespeeld worden tussen het voetbalteam van het schip en de Marinierskazerne Savaneta welke onbeslist eindigde in een 1-1 stand. 's Avonds was er een officiële ontvangst aan boord i.v.m. het informele karakter van het bezoek. Na een fraai langweekend met foto-trips, volleybal- en basketbalwedstrijden, vliegtochten, feesten in het GMT en op Andicuri-strand, waar overigens onze scheepsband speelde, ontmeerden we dinsdag 20 mei in alle vroegte en stoomden we op naar Kralendijk op Bonaire. Bij vertrek hadden we reeds een peloton ANMIL aan boord genomen, onderweg pikten we in de Michielsbaai (Curaçao) met onze sloepen nog eens 60 mariniers op (met hun uitrusting).

In Aruba werd onze bemanning met één lid vergroot. Als scheepsmascotte werd een kabriet (2 weken oud) geadopteerd. Via een prijsvraag werd gekozen voor de naam "Capella" naar de in het sterrenbeeld de Voerman voorkomende geit "Capella". Dinsdagavond meerden we af in Kralendijk waar de mariniers embarkeerden voor het houden van oefeningen.

Woensdag 21 mei werd Capella in de stand van MARVA 3 in het rollenboek van Hr. Ms. "Utrecht" en werd ze voorgesteld in de longroom. Ook werden er al pasfoto's gemaakt voor haar voorlopig legitimatiebewijs. Nadat de commandant 's ochtends zijn opwachting had gemaakt bij de gezaghebber, vond er 's avonds weer een officiële ontvangst plaats voor ± 40 genodigden.

Vrijdagochtend ontmeerden we, met wederom alle 90 mariniers "compleet" aan boord, en voeren we naar Willemstad teneinde olie te laden en de mariniers af te geven. Zaterdagochtend 24 mei werden wederom de trossen losgegooid en zetten we koers naar Port of Spain (Trinidad). Een luchtdoelrichtoefening met een Neptune van de MLD was de inleiding van een weekend op zee. Daar weinigen een varend weekend hoog waarderen, spande O.S.&O zich volledig in en slaagde er in de stemming op een hoog peil te houden. Door de bingo, films en presentatie van de videocassettes werd het toch gezellig. Het is een feit dat de uit Nederland opgestuurde videocassettes in een behoefte voorzien, al gaat het gauw vervelen, desondanks werden enkele banden vele malen geprolongeed. Maandagochtend vroeg werd de loods vanuit Trinidad geëmbarkeerd en bleek dat er voor ons geen plaats was in de haven van Port of Spain, i.v.m. het verrichten van havenwerkzaamheden.

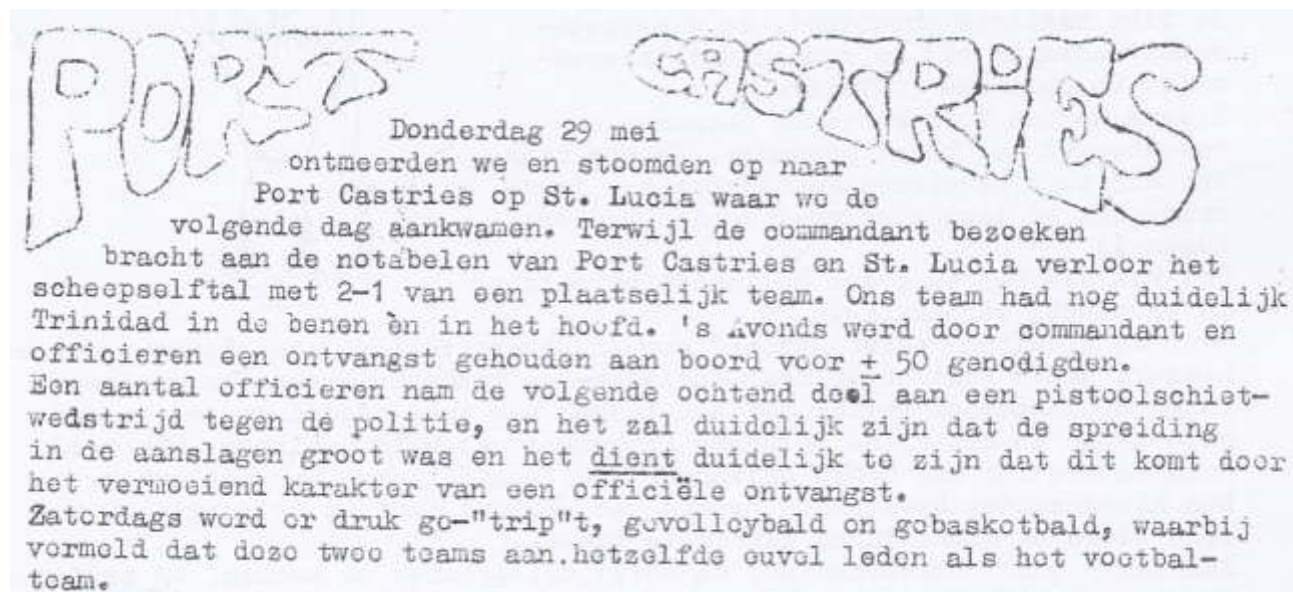

In plaats daarvan werd Hr. Ms. "Utrecht" naar de haven van Chaguaramas, 8 mijl ten westen van Port of Spain, gedirigeerd. Ondanks dat

kan de bemanning terugzien op een paar gezellige dagen.

Officiële partij aan boord, excursies naar de Heineken brouwerij, waar wij een Engels

oorlogsschip, dat een week eerder een bezoek aan Port of Spain had gebracht, overtuigend versloegen met een verschil van 11 dozen bier; excursies naar de Botanische tuin, de dierentuin en naar Maracas Beach; een bezoek van 60 weeskinderen aan boord; een voetbalwedstrijd tegen de Coast Guard (0-0) en tegen de bemanning van het Panamese koopvaardijship de Apollo (1-1).

Zondags werd er door 100 man een trip over het eiland gemaakt en het tweede voetbalteam probeerde nog een overwinning naar boord te slepen, onze laatste kans, maar helaas ("Hier hield de schrijver stil, hij snikt, hij kan niet meer!").

Rest mij nog te vertellen dat er 's avonds in de plaatselijke hotels veel troost te vinden was. Maandag na de koffie verlieten we de haven Port Castries en gingen op weg naar een Rijksdeel overzee, weliswaar met een groot assortiment gevoelens. Doordat we angstvallig alle berichten van de nieuwsmedia gevolgd hadden keken we met spanning uit naar Suriname. Later bleek dat we ons voor niets zorgen hadden gemaakt. Over het algemeen werden we zeer vriendelijk bejegend.

Woensdag 4 juni werd, na het werpen van een scherpe dieptebom en het aan boord halen van vissen, geankerd nabij het lichtschip Surinamerivier. Deze ankerperiode werd benut om het schip een kwastje verf te geven en in de vrije uurtjes te vissen. De gevangen haaien smaakten verrukkelijk.

Donderdag, 5 juni, nadat het anker gelicht was en de loods geëmbarkeerd, stoomden we via de Surinamerivier op naar Paramaribo.

Nabij fort Zeelandia werd geparadeerd en saluten afgegeven aan de Koninkrijksvlag en de Gouverneursvlag. Een saluutbatterij van de TRIS, opgesteld bij het fort, beantwoordde het saluut. Bij de Nieuwe Steiger meerden we af.

Vrijdagochtend maakte de commandant zijn opwachting bij de Gouverneur, Z.E. Ferrier, de vice minister president, de districtscommissaris en bij de Commandant Troepenmacht in Suriname (COTRIS).

Hierna werden door genoemde personen een tegenbezoek aan boord gebracht. Tevens

maakten wij weer hernieuwd kennis met een fenomeen, dat we lang niet meer gezien hadden: Regen !! Het was als het ware een Hollandse verrassing in tropische verpakking. Door de afdeling "Welzijnszorg" werden onvergefelijke evenementen georganiseerd zoals bustochten naar indianen- en bosnegerdorpen, korjaaltocht langs de Saramacca rivier met een bezoek aan twee negerdorpjes, en een show-avond in het Prins Bernhard Kampement met Seth Gaaikema. Ook werd deze cabaretier aan boord ontvangen voor bezichtiging van het schip. Een klein aantal opvarenden bracht het weekend door in de jungle om met deze flora en diens fauna, kennis te maken.

Maandag 9 juni ontmeerden we, na eerst olie geladen te hebben, en zetten koers naar Willemstad. Als onze gasten voeren \pm 40 mariniers mee, die in Suriname een jungle-training hadden ondergaan. Woensdag 11 juni werden er op de AM oefeningen gehouden voor het gehele schip, zoals Alarm en voor het MK-personeel een grote NBCD-oefening. Donderdags meerden we in Willemstad af langs zij de Rima-steiger, na eerst aan de Nieuwe Werf olie geladen te hebben.

Zaterdag 14 juni werd door de Utrecht deelgenomen aan de sportdag Curaçao '75, georganiseerd door Parera. De Utrecht kwam in de strijd met 2 van de totaal 10 deelnemende ploegen. Elke ploeg bestond uit 10 man en moest de volgende sportnummers afleggen:

- 3000 m hardlopen
- volleybal
- minivoetbal
- touwtrekken
- vletroeien

Wat niemand verwacht had, de eerste ploeg van de Utrecht legde beslag op de eerste prijs, wat gezien onze vaarperiode van een maand, kort voor deze sportdag, een aanzienlijke prestatie was.

's Avonds was er in Wessanen een soort Blarenbal. Er werd onder de opwindende muziek van een lokaal combo en onze scheepsband uitbundig feest gevierd tot laat in de nacht. Van 14 juni tot 23 juni word te Willemstad hard gewerkt aan het indrukwekkende sportprogramma dat O.S.&O. voor ons had georganiseerd.

De onderdelen zijn:

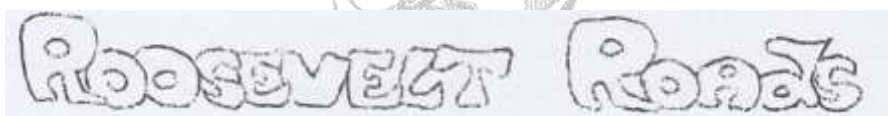
- veldvoetbal (6 ploegen)
- volleybal (9 ploegen in 2 poules)
- basketbal (5 ploegen)
- roeien (5 ploegen)
- badminton (31 man enkelspel, 9 paren dubbelspel)

– tennis (20 man)

Van elk sportonderdeel wordt een volledige competitie gespeeld. Zoals U kunt zien hoeven we ons de komende binnenligperiodes niet te vervelen. Natuurlijk werden Ascension, Brakkeput en Michielsbaai druk bezocht. Van marinewege is ruimschoots vervoer beschikbaar om liefhebbers naar deze plaatsen te vervoeren.

Maandag 23 juni vertrokken we wederom uit Willemstad met aan boord ±130 mariniers die dinsdag vanaf ons schip in de Boca Santa Cruz een landing per rubberboot op Curaçao zouden uitvoeren. Deze landing vond 's avonds om 10.00 uur plaats. Overdag was de tijd benut met het vooroefenen van deze landing. Tijdens deze vooroefeningen werd het landingsdetachement van de Utrecht per rubberboot op het strand gezet, waarna deze afmars hield naar zijn schuilbivak. Vanaf dinsdag 22.00 uur tot donderdag 09.00 uur moest het landingsdetachement weerstand bieden tijdens de grote QPO-oefening. Na enkele artillerie- en OB-oefeningen gehouden te hebben meerde de Utrecht woensdag 25 juni af aan de Rima-steiger te Curaçao. Donderdag op de VM embarkeerde het landingsdetachement na een succesvolle strijd. Maandag 30 juni werd 's ochtends ten 03.30 uur overal gehouden teneinde vlak voor ons vertrek onze koel- en vriesruimtes te vullen met groenten, eieren, melk en vlees. Ten 08.00 uur ontmeerden we en zetten koers naar Roosevelt Roads, de Amerikaanse marinebasis op Puerto Rico.

Onze artilleristische bedrevenheid werd bijgeschaafd met een luchtdoel- richtoefening op een Neptune van de MLD. Wat betreft de artillerie zouden we toch wel aan onze trekken komen. Droge en werkelijke bombardements-oefeningen, luchtdoel richt- en schietoefeningen waren rijkelijk over de dagen verspreid.

De volgende dag liepen we US Navy Base Roosevelt Roads binnen om olie te laden welke overigens in recordtempo in onze tanks was en gedurende deze korte laadtijd werd de spits afgebeten van onze vele bezoeken aan de PX. Op de platvoet vertrokken we weer naar zee en stoomden op naar Vieques, een eiland ten oosten van Puerto Rico, waar we een wal bombardement uitvoerden.

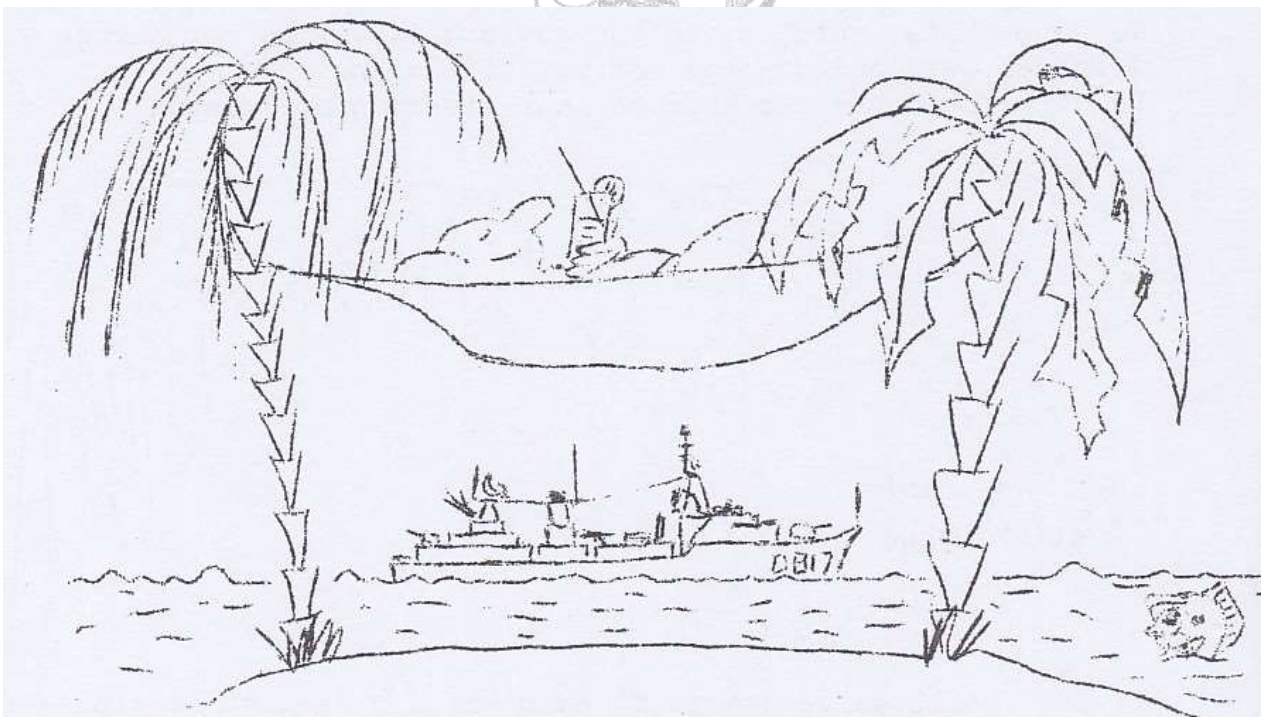
Op donderdagochtend liepen we San Juan binnen waar we afmeerden aan de US. Coast Guard steiger. Zoals rechtgeaarde kooplustige Hollanders ontdekten we daar zelfs twee PX-winkels. Op gebied van foto- en filmapparatuur werd er niet veel gekocht daar de Toko deze zaken tegen nog lagere prijzen kon leveren.

Nadat eenieder van ons zijn gezicht in de PX had laten zien begonnen we in navolging van Columbus Puerto Rico te ontdekken. Met in ons achterhoofd dat San Juan

vroeger het bastion van piraten was zagen we nu dat deze plaats hadden gemaakt voor handelaren van de hele wereld. Het aanbod in de winkels had een groot internationaal assortiment, van de laatste snufjes uit Amerika tot het antiek uit India en het handwerk van inheemse indianen. En wat betreft amusement, men kon zijn vermaak vinden in erg "dirty" achterbuurtkroegen tot in de zeer grote en zeer luxueuze hotels, waarbij men tijdens een diner ook een show van internationaal niveau voorgeschoteld kreeg. Onze dollars vonden overal gretig aftrek en verdwenen dan ook spoedig als sneeuw voor de zon. Donderdag 's avonds werd de "Officiële Party"-rol beoefend en zaterdag werd het schip opengesteld voor publiek opdat de Puerto Ricanen konden zien hoe de Nederlanders hun oude schepen onderhielden. Maandag 7 juli zag het ernaar uit dat we nog een aantal dagen in San Juan moesten blijven i.v.m. een defect aan de elektromotor van de schroef-en smeroliepomp maar deze hoop werd snel getorpedeert door toch uit te varen en buiten de haven op één as verder te varen. Terwijl we op luchtdoelen richtten en schoten, voeren we naar Roosevelt Roads terug om daar dinsdags te wachten op de nieuwe elektromotor uit Nederland. Toen deze aankwam werd hij ook in een record-tijd door het zwarte gilde gemonteerd en voeren we weer uit om in de archipel van Puerto Rico te oefenen.

Na het einde van de laatste bombardementsoefening zochten we een ankerplaats onder de kust van Vieques op waar iedereen in staat gesteld werd om een frisse duik te nemen. Uiteraard was de haaienschutter op post.

Donderdag 10 juli liepen we nog even Roosevelt Roads binnen om olie te laden, waarna we op weg gingen naar Willemstad. Tevens werd de strijd tegen de kakkerlakken stevig georganiseerd en de ziekenboeg werd in dezer ingericht als commandopost. Vrijdag 11 juli meerden we af in Willemstad, direct gevolgd door operatie stofwolk. Samen met het wachtvolk was onze scheepsmascotte een van de weinigen die niet ging passagieren.

Dat ze een echte berggeit is bewees ze door haar alpinistenschreden te zetten op de berg plunjezakken welke vaak opgestapeld ligt voor de wasserij. Ten behoeve van haar wordt op de Rimasteiger steevast een berg nagebouwd van bierdozen waar ze naar hartelust kan

klauteren, Enkele grillen van haar zijn nu ook bekend. Ze is nog wat bang voor mensen en vooral voor auto's en water en is dol op zware shag met vloei.

De week na binnenkomst werd buiten de dienstzaken geheel verzorgd door O.S&O., overnachtingen op Ascension, excursies naar Shell, duikcursussen en zaterdags de o zo traditionele Miss Utrecht verkiezing. Deze verkiezing werd wat rommelig toen meer rijksvrienden op het feest verschenen dan uitgenodigd waren en de avond eindigde helaas in een kleine vechtpartij nadat men erachter kwam dat deze mensen alleen maar gekomen waren om voedsel en drank te stelen. Jammer.

Maandag 21 juli, drie maanden van huis, werd gevierd met het in actie komen tegen de kakkerlakken die wederom waren opgerukt.

Natuurlijk dient men onze interne sportcommissie niet te vergeten. Het is wel opgemerkt dat de officieren m.u.v. volleybal, overal een plaats in de top innamen.

Donderdags werd t.b.v. de mariniers van Suffisant bij duisternis nog eens de rubberbotenrol beoefend.

Zaterdags konden de manschappen zich uitleven tijdens een door henzelf georganiseerde feestavond in Wessanen. Een gewaarschuwd man telt voor twee en het was ook niet verwonderlijk dat er veel veiligheidsmaatregelen genomen waren. Een herhaling van de gebeurtenissen tijdens de Miss Utrecht verkiezing wilde men coûte que coûte vermijden. En met succes. De manschappenavond ontspan zich tot een echte feestavond. Donderdag 31 juli verscheen onze scheepsband eindelijk, via een directe uitzending, op de beeldbuis in de Antilliaanse woonkamers. Hoewel ze maar gecontracteerd waren om drie nummers te spelen, werd het optreden verlengd tot 30 minuten. Evenals op het manschappenfeest van 26 juli speelden ze zeer goed en hard.

Na een rustig weekend vertrekken we 4 augustus naar zee en maakten circa 12.00 uur rendez-vous met HMS Minerva. Er werden verschillende oefeningen gehouden o.a. radarcalibratie, manoeuvreoefeningen, een zeedoelschietoefening, een helikopterdirectieoefening en een onderzeebootbestrijdingsoefening. Na een nacht oefenen werd het samenspel met HMS Minerva gestaakt en stoomden we op naar Willemstad, onderwijl interne oefeningen houdend. Na binnenkomst werd er van top gevlagd i.v.m. de verjaardag van HKH prinses Irene en werd aangevangen met het olieladen.

De volgende dag vertrokken we naar Kingston op Jamaica. Na een voorspoedige overtocht kwam vrijdag Jamaica in zicht en meerden we om 08.00 uur af in Kingston. Gedurende de VM bracht de commandant officiële bezoeken aan de plaatselijke autoriteiten.'s Avonds werd door de commandant en de officieren een druk bezochte ontvangst gehouden, waarbij de ruime aanwezigheid van het Corps Diplomatique op viel.

De waarschuwingen van de Jamaicaanse Hermandad over de criminaliteit, mede veroorzaakt door de schrijnende armoede ter plaatse, werd door de bemanning niet in de wind geslagen. Het animo om te passagieren was bepaald gering. Daarentegen werd er wel veel gesport: voetbal, basketbal en volleybal tegen de Jamaica Defence Force.

135 man maakten gebruik van de - dure - mogelijkheid om het eiland per bus te bezichtigen. 11 augustus ontmeerden we en werd opgestoomd naar een rendez-vous positie met de USS Charleston, 30 mijl ten zuiden van Cuba.

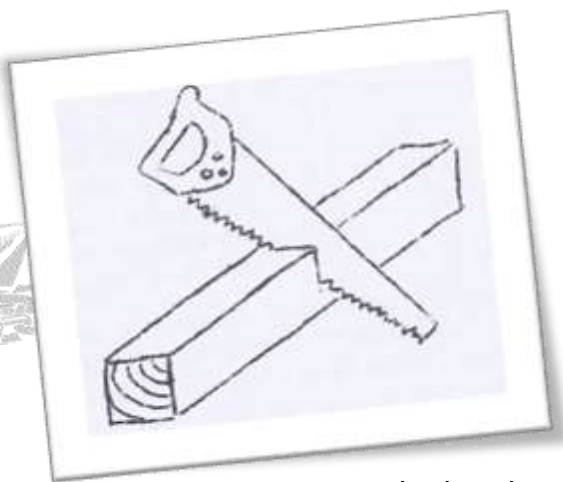
Dinsdagochtend werd het rendez-vous gemaakt en namen we per sloep enige crypto-apparatuur over van USS Charleston i.v.m. de komende oefeningen met de Amerikanen. 's Middags werd van USS Nimitz toestemming verkregen om de vliegoperaties van nabij te volgen. Gedurende een uur werden honderden meters film vershoten van dit imposante schouwspel. De toko was op dit artikel dan ook helemaal uitverkocht. In de namiddag zaagde de commandant, geassisteerd door de eerste officier en de chef d'equipage, onze West-term symbolisch door midden: de helft zat er op!

Woensdag 13 augustus voegde wij ons bij een verband Amerikaanse schepen. De oefening "Caribrex 1-76" was begonnen. De generale trek van het verband was naar Roosevelt Roads, ook wel Rosie Roads genoemd door bereisde opvarenden.

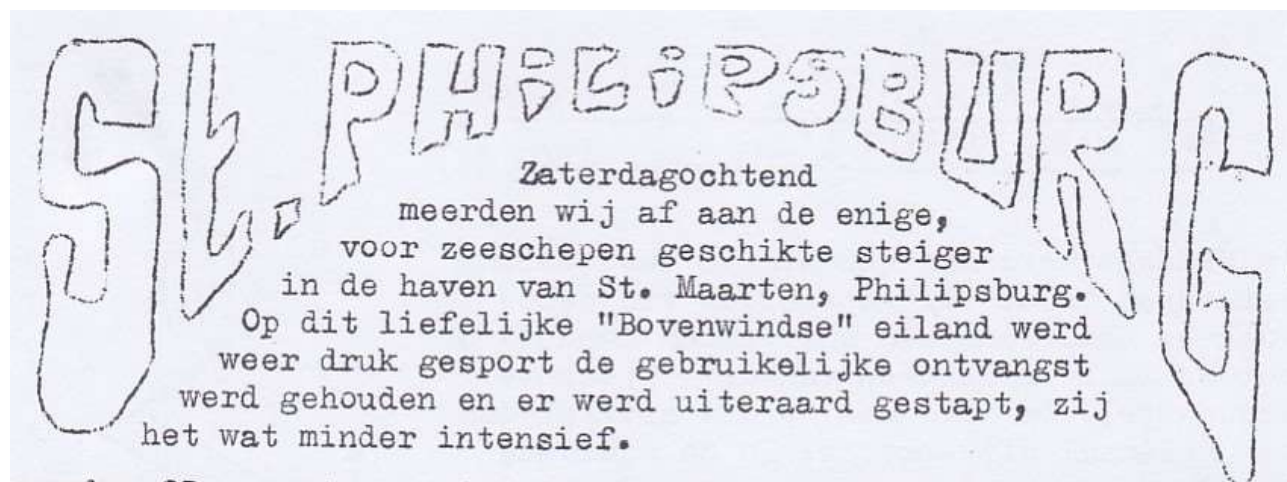
Op de HW werd olie geladen uit de USB Caloosahatchee. Helaas werd dit een zeer langdurige operatie doordat het tuig van de Amerikaanse tanker niet aan boord van Hr. Ms. "Utrecht" paste waardoor de schepen ruim 3 uur de gelegenheid boden aan hun bemanningen elkaar van nabij (100 voet) te bekijken.

Donderdag 14 augustus 10.00 uur begon de mini-war. Echter aan het begin van de EW moesten we de oefening onderbreken i.v.m. moeilijkheden aan de kruisvaartturbine van BB-as. De oefening Caribrex 76 werd onderbroken en we stoomden individueel op naar Roosevelt Roads waar we zaterdagochtend aankwamen en afmeerden langs HMS Nubian. Omdat een as was geblokkeerd werd een sleepboot gebruikt om het achterschip aan te duwen. Na een, voor sommigen, ontspannen weekend (veel vertier was er overigens niet in Roosevelt Roads) maar voor de machinisten een drukke "sleutel"- periode, ontmeerden we dinsdags en maakten opnieuw rendez-vous met Britse en Amerikaanse eenheden voor het vervolg van de oefeningen.

Dat matrozen de tijd in de West aangrijpen om hun takenboek af te werken blijkt wel uit het feit dat vele takenboeken afgerond werden. Vermeldenswaard is de MATR 2 J. Guijt die

zijn takenboek matroos 1 (oude stijl) in 9 1/2 week afmaakte en daardoor een goed voorbeeld werd voor zijn collega's. Van 20 augustus 20.00 uur tot 21 augustus 22.32 uur namen wij deel aan een onderzeebootbestrijdingsoefening, waarbij het ons lukte om de Amerikaanse nucleaire onderzeeboot Lapon aan het kleeft te komen, door haar te verrassen toen zij op periscoop diepte voer. Vrijdags brachten wij nog een zeer kort bezoek aan Roosevelt Roads om olie te laden waarna wij onze steven wendden naar St. Maarten.

Op maandag 25 augustus werd de terugreis naar Willemstad aangevangen. Deze terugreis had een bijzonder tintje: 2 persmensen van "Parera Privé" waren "opgestapt" met de bedoeling later hun lezers een duidelijke indruk te verschaffen van het varend bedrijf aan boord van de Antillenjager.

De hele dag draafden ze energiek door het schip, en interviewden links en rechts, schoten foto's en maakten aantekeningen.

De bemanning kreeg er lol in en gaf hun alle medewerking; het gaf inderdaad een apart tintje aan de reis. Ook een grote NBCD-oefening werd op deze wijze door de pers verslagen, wat zeer stimulerend werkte op de bemanning. Dinsdag 26 augustus kwamen we 's avonds aan in Willemstad voor een onderhoudsperiode van een kleine twee weken.

De volgende dag werd wederom aangevangen met de interne sportcompetitie. Er waren dagen bij dat de dagelijkse orders voor een groot deel bestonden uit sportprogramma's en uitslagen. En dan te bedenken dat het merendeel der wedstrijden in "eigen" tijd werden gespeeld. Woensdag 3 september werd i.v.m. een beveiligingsoefening de UTRECHT aangevallen door kikvorsmannen. Zaterdag 6 september stond in het teken van de interne sportdag. Gelegenheid bestond om te wedijveren in individuele sporten zoals hoogspringen, verspringen, 60m, 100m, 400m, 3000m, hardlopen en kogelstoten en teamsporten zoals voetbal, volleybal en basketbal en touwtrekken.

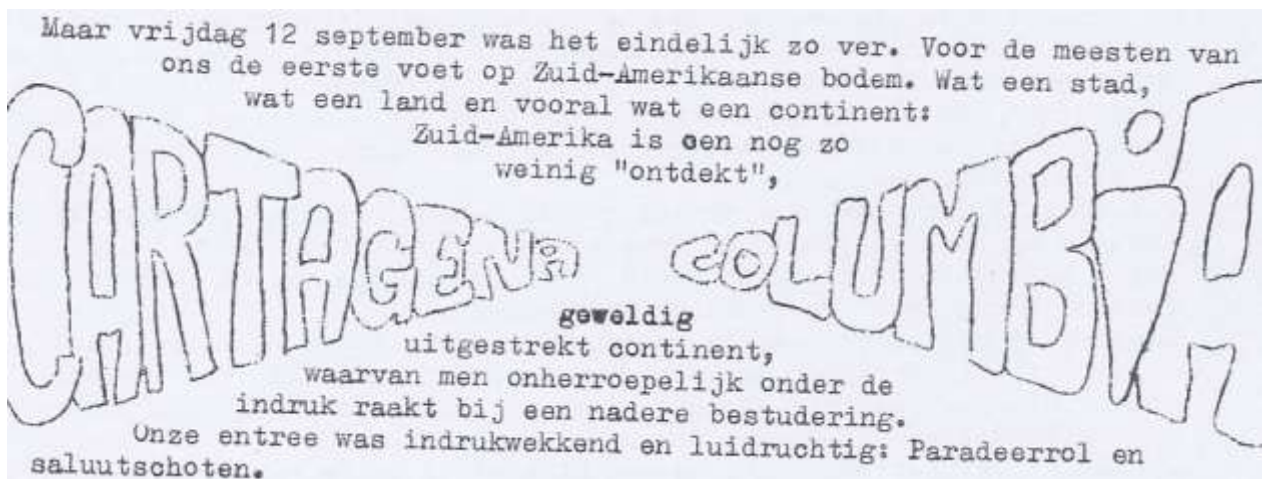
Opmerkelijk was dat bij de teamsporten een ploeg op één na alle prijzen verzamelde. Bij de uitslagen van de individuele sportnummers was wat meer afwisseling hoewel twee personen opvallend vaak op het erepodium verschenen.

Tot besluit van deze zeer geslaagde dag werd er op de kade voor het schip een tot in de puntjes verzorgd "All Ranks Utrecht Feest" gehouden. De stemming zat er uitermate goed in en dat was niet verwonderlijk: twee bands (w.o. onze eigen scheepsband), vele plaatselijke schone, geestrijk vocht in ruime mate en een werkelijk overheerlijke Bar-B-

que.

Maandag 8 september. Een heerlijk zonnige dag. Hoe was het ook al weer in Nederland? Regen, hagel of sneeuw? Zeer zeker geen 20°. Nog steeds genietend van de zonnewarmte embarkeerden we mariniers die graag bij duisternis wilden oefenen. Een gedeelte van de geëmbarkeerde mariniers werd op de AM afgezet op Bonaire om daar hun oefeningen te houden; met het resterende deel werd een nachtelijke landing uitgevoerd op de ZW-kust van Curaçao. De debarkatie te Kralendijk, Bonaire, geraakte tijdens een zware bui, waarbij door de harde aflandige wind een tweetal trossen brak, in een kritiek stadium. Maar gelukkig hielden we het schip tegen de kade. Na het voltooien van de landingsoefening meerden we midden in de nacht af te Willemstad om nog noodzakelijke werkzaamheden te kunnen verrichten.

Dinsdag 9 september vertrokken we uit Willemstad. Bij gebrek aan Neptunes kon onze schietoefening op door hen afgeworpen fakkels niet doorgaan. Dan maar ons vertier zoeken in Cartagena, Colombia, waarheen het schip opstoomde om deel te nemen aan een internationale oefening "Quatro Banderas". De dag voor onze aankomst in Cartagena werden de lessen Algemene Militaire Zaken, volgens goed marinegebruik uitgesproken AMZ, druk bezocht door degenen die mee wilden dingen in de, voor sommigen zoveelste, voorronde van de korporaalsopleiding.

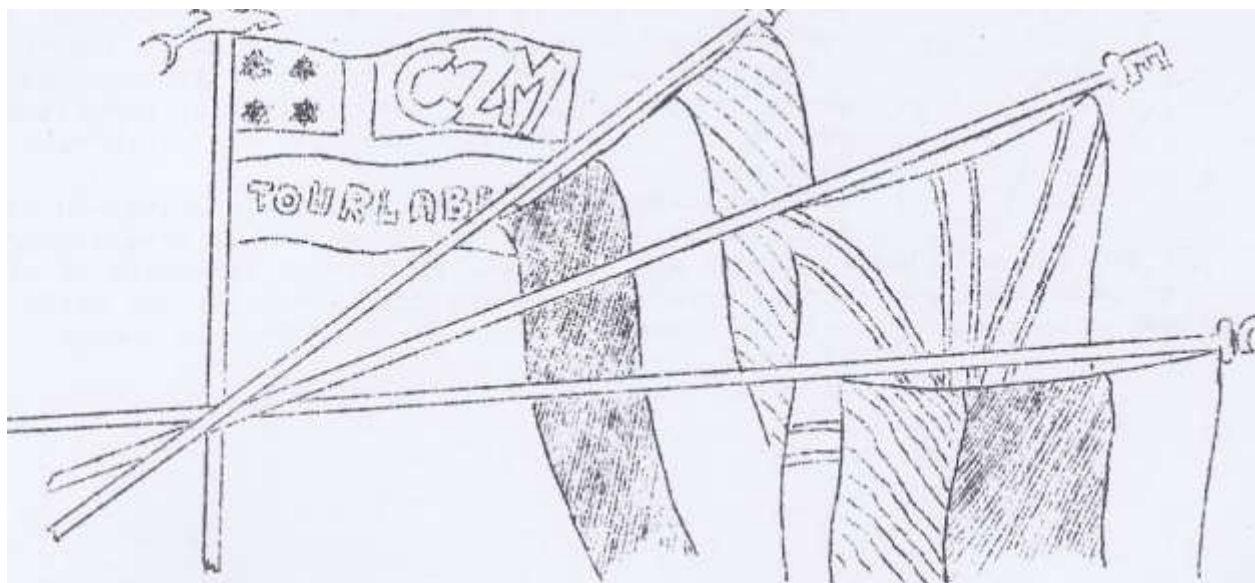

We meerden af langs zij een oude bekende: H.M.S. Minerva, die ook zou deelnemen aan de oefening. Een eerste dag heeft altijd een officieel karakter, met 's avonds een ontvangst aan boord.

Zaterdag en zondag werd na een vlugge verkenning ingehaald wat we in Kingston en Roosevelt Roads tekort waren gekomen. Het woord "bereisd stappen" werd weer uit de vergetelheid gehaald. Er waren gelegenheden genoeg om tegen lage prijzen een drankje te drinken, een dansje te wagen en te eten. Velen waren er bereid om de Nederlanders te ontmoeten. "Meet the Dutch". En vooral niet te vergeten de souvenirs: Inca-beeldjes, goud, zilver, wandkleden, aardewerk en antieke kralen. Velen zagen kans om alsnog een ooring aan te schaffen en een kwartiermeester kocht bijna een halve dierentuin vol aan opgezette beesten. Het is nu duidelijk dat bureau "Nieuwbouw Schepen" voor de nieuwe generaties fregatten grote souvenirbergplaatsen moet plannen.

Na toch een plaatsje gevonden te hebben voor de privé herinneringsvoorwerpen kozen we maandag 15 september zee om deel te nemen, met de Minerva en Colombiaanse schepen,

aan de oefening "Quatro Banderas" (Vier vlaggen). Ongetwijfeld was de 4e vlag onze nieuwe CZM-tourlabelvlag. Toch aardig dat de Colombianen daar rekening mee gehouden hadden. Tijdens deze oefening beoefenden we walbombardeement, bevoorrading op zee (rum versus jenever), zeedoel-schieten, in formatie ten anker gaan en manoeuvreren.

Donderdag kwamen we voor Cartagena ten anker en werd iedereen in de gelegenheid gesteld Cartagena verfrist te bekijken. Zelfs onze Pater had er de smaak van te pakken. Hij keerde vrijdagochtend samen met 90 man met de laatste sloep aan boord terug. Diezelfde ochtend gingen we anker op en stoomden naar Willemstad waar we zaterdag aankwamen.

In verband met het naderende einde van onze West-term werd er een begin gemaakt met het ophalen van het detail. Onze laatste grote onderhoudsperiode was begonnen. Zaterdag 27 september was er wederom de bekende Parera-sportdag. Helaas moesten we onze 1e plaats en onze wisselbeker afstaan aan het contingent MP, maar we behaalden een mooie verdiende 2e plaats. De Utrecht had weer zijn naam als "Sportschip" waargemaakt. Maandag 29 september maakten we ons gereed om uit te varen om zo nodig assistentie te verlenen aan Sint Maarten, dat bedreigd werd door de orkaan Gladys. Gelukkig verlegde deze grillige dame haar baan dusdanig dat we in Willemstad konden blijven. Dinsdag 7 oktober begonnen, na een baksgewijs in de stromende regen, de korporaalsselectietests.

De week daarna werden door ons de afscheidstoernooien basket-, volley- en voetbal gespeeld, die allemaal in ons voordeel eindigden. Zaterdag 18 oktober. Bijna iedereen is weer boordplaatser. Einde laatste onderhoudsperiode. Het schip ziet er geweldig uit. Nieuw in de verf en alles goed opgepoetst. Als beloning is het die dag Zondagse dienst. De korporaals nemen afscheid van hun bekenden op Curaçao d.m.v. een geslaagd feest op Wessanen.

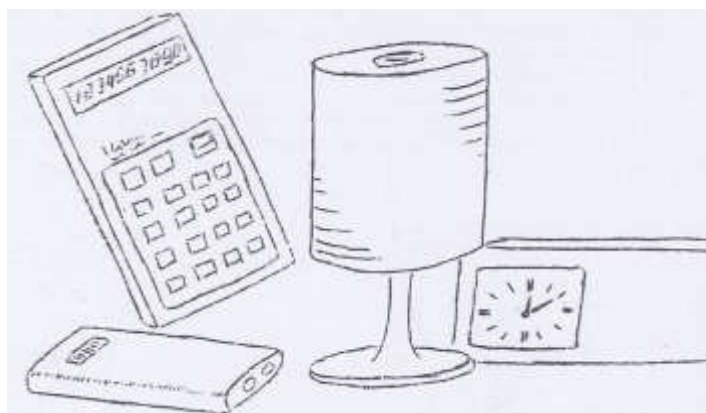
Maandag 20 oktober embarkeren we vlak voor vertrek mariniers die samen met het scheeps landingsdetachement gaan oefenen op Aruba. Ten 19.30 wordt door de mariniers en semi-mariniers een landing op Arashi uitgevoerd, waarna - met in de verte zichtbaar de grote hotels van Aruba - een moeilijk op gang te komen strijd wordt geleverd tegen de mariniers van Savaneta.

Dinsdags meerden we af in Oranjestad, Aruba, en werden de laatste

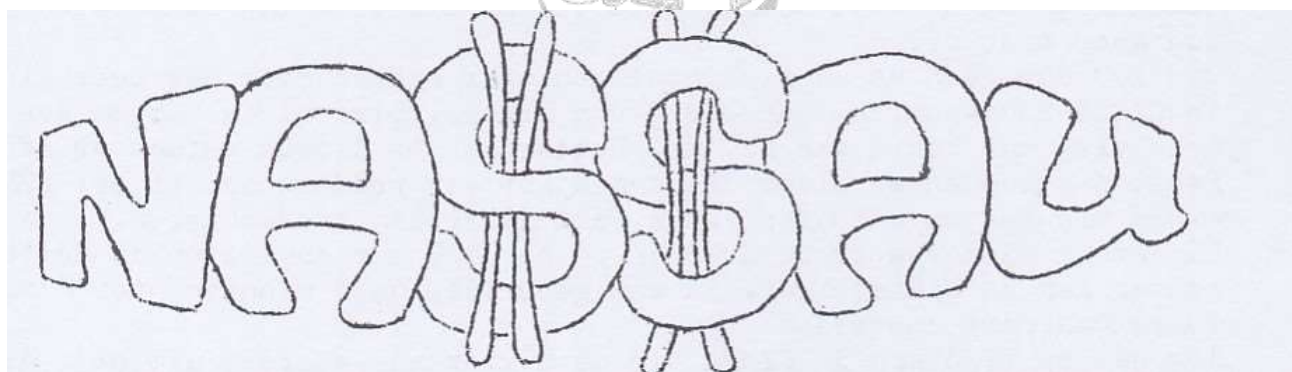
beleefdheidsbezoeken aan de hotels gebracht. De souvenirs worden toch nog een probleem. 22 oktober verscheen er al een bekendmaking over deze materie en de dag daarna ook al. Men heeft het toch waarachtig voor elkaar gekregen om aan dek cactussen te kweken.

Donderdag 23 oktober meerden we langzij de Rima-steiger af en werden de van de tokowinst betaalde afscheidscadeaus uitgereikt.

Calculators, elektronische reiswekkers en elektronische gasaanstekers. Het schip wordt nog beter geschilderd, want er werden al matrozen gesignaleerd die met de calculator in de linker- en de

verkwast in de rechterhand aan het werk waren. Vernuftige uitvindingen waren legio. Men slaagde er zelfs in om woorden zichtbaar te maken op de calculators. Men was ook eindelijk in staat om uit te rekenen hoeveel seconden we nog van Den Helder verwijderd waren. Zaterdag 25 oktober ontmeerden we en wendden onze steven naar Nassau, Bahama's. Aan boord hadden we als speciale gast de Commandant der Zeemacht in de Nederlandse Antillen, commandeur Landzaat. De dag van de uitreis begon goed met luchtdoelrichtoefeningen en het schieten van raketdieptebommen. 's Avonds zou er geschoten worden op flares, afgeworpen door Neptunes. Maar helaas ontbrandde er maar één. De zondag werd doorgebracht met het bekijken van films en videotapes. Maandag werden schietoefeningen en een NBCD-oefening gehouden.

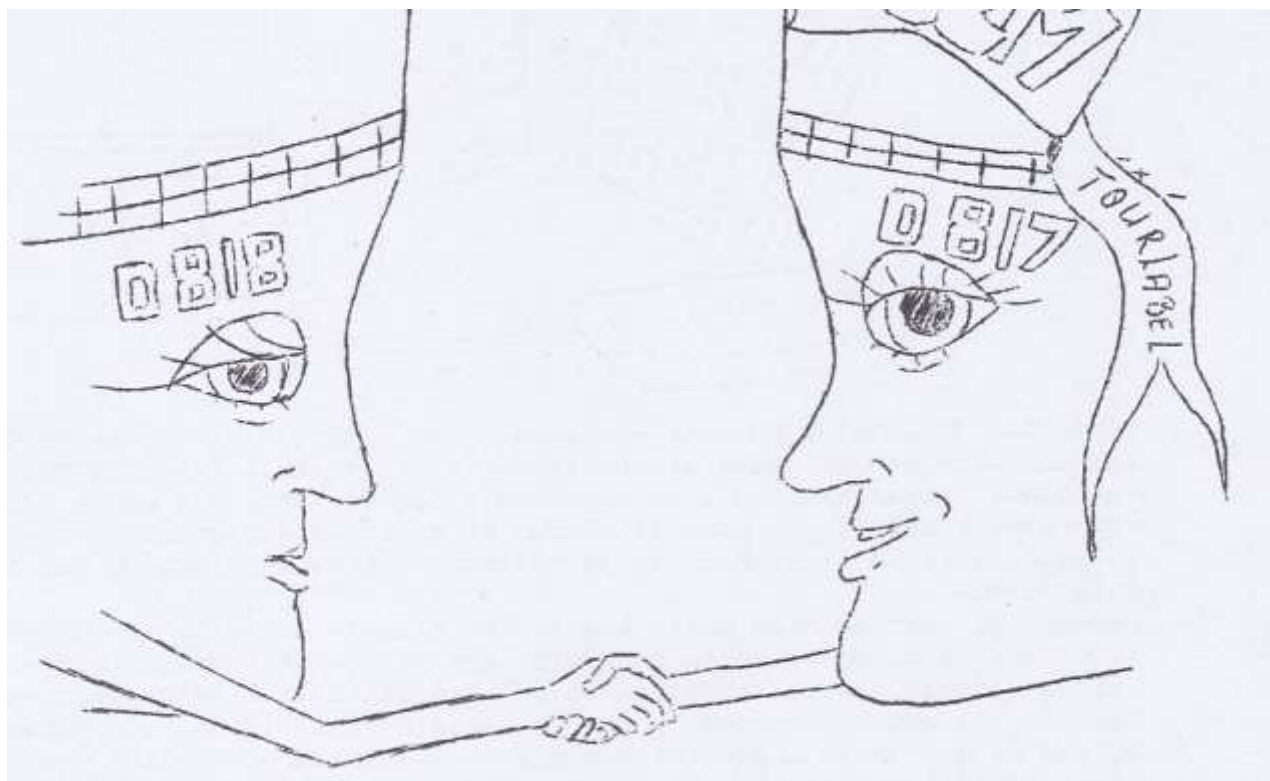

Dinsdags kwamen we in Nassau aan, waar we ons klein voelden tussen alle grote cruiseschepen. Zo goedkoop Cartagena was, zo duur was Nassau. De Bahama's zijn duidelijk ingesteld op de geldstrooiende Amerikaanse toeristen.

Tot vrijdags 7 november brachten we onze tijd door op Nassau en op de sonarrange bij Andros, waar we fungeerden als doelschip voor Hr. Ms. Potvis, die voor evaluatiedoeleinden torpedo's op ons lanceerde.

Op weg van Nassau naar Willemstad meldde de uitkijk boei op zaterdag 8 november aan de brug dat er achter het schip een grote hoeveelheid bloed aan de zeeoppervlakte verscheen. Snel werd het roer omgelegd om de bloedvlek te onderzoeken. Het bleek dat wij een slapende potvis aangevaren hadden. Op 10 november meerden we af in de ons zo bekende haven Willemstad. Het tellen van de laatste dagen werd een van de dagelijkse bezigheden. Maanden, weken en dagen vlogen als schaapjes door het veen.

En op woensdag 12 november was het dan eindelijk zover. Hr. Ms. Rotterdam verscheen in het Schottegat. Onze scheepsband deed zijn uiterste best om tijdens het afmeren het verlies aan akoestiek te compenseren met extra decibellen. Er was trouwens duidelijk een verschil te zien tussen de knieën van de bemanning van de Rotterdam en die van de Utrecht. Bij de eersten zat er nog geen haar op.

Om 12.00 uur werd de wacht symbolisch overgegeven door het neerhalen van de CZMNA-commandovlag aan boord van Hr. Ms. Utrecht en het hijsen van deze vlag aan boord van Hr. Ms. Rotterdam. 's Avonds werden er afscheidsfeesten gehouden en sloot de commandant een weddenschap af met CZMNA dat wij 8 minuten na ontmeren langs Fort Amsterdam zouden varen.

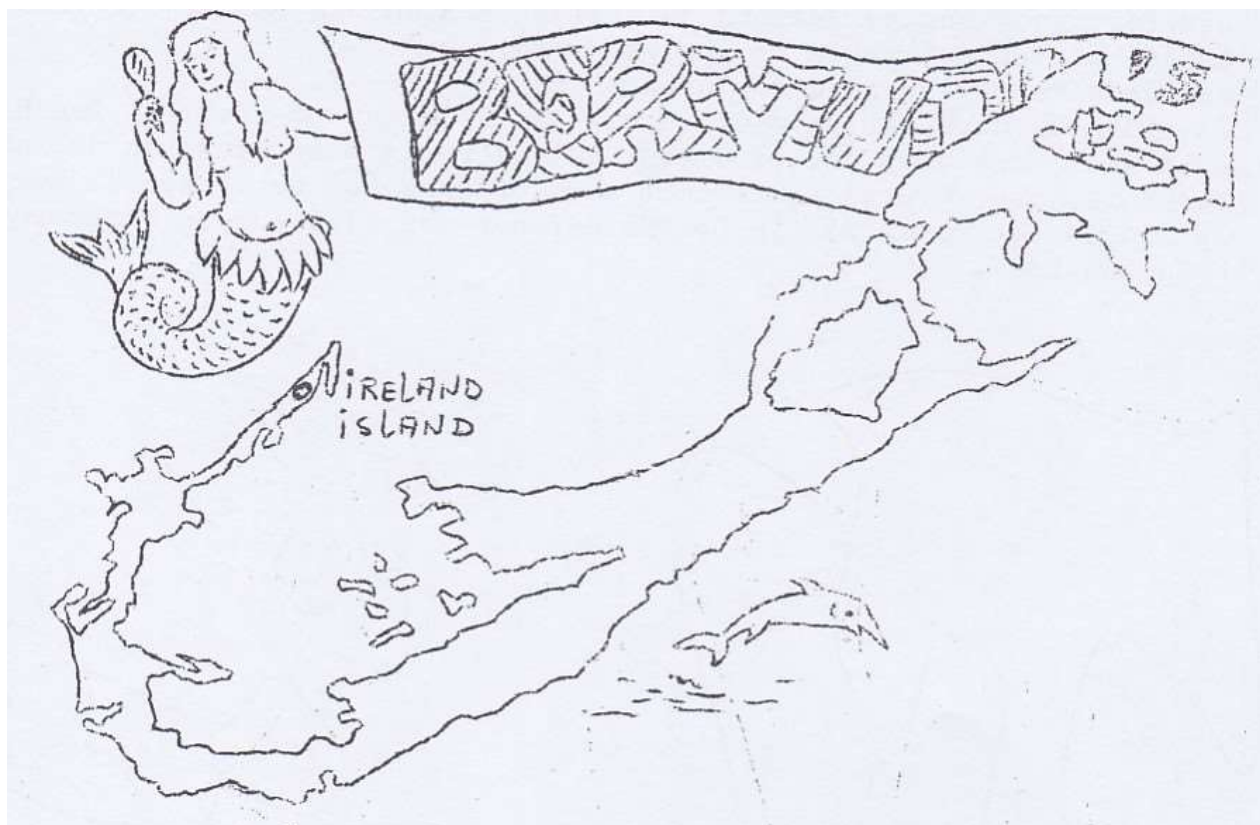
Donderdag 13 november ontmeerden we om 08.00 uur en lieten de Rotterdam achter aan de Rimasteiger. En wat gebeurde, om 8 minuten over 8 waren wij dwars van Fort Amsterdam. Nog net op tijd kon de CZMNA bij de Ruyterkade waardig uit zijn dienstwagen springen om ons achterschip te filmen. Nog nooit hadden wij zo snel de Annabaai verlaten en wij hadden nog nooit zo laag een Neptune zien vliegen die voor een fly-pass zorgde. Ajo, dushi Corsow, Nederland here we come.

Via Ireland Island (Bermuda) en de Azoren gingen we naar huis.

Vrijdag 14 november werd er aan boord een fancy-fair gehouden. Ballen gooien, rad van avontuur, bonen raden, ringen gooien en een koud buffet. De opbrengst van deze fancy-fair (fl.500,-) ging naar het door ons geadopteerde kleuterhuis "Kleutervreugd" voor gehandicapte kinderen; en dit bedrag nog aangevuld met fl.2100,- zijnde de opbrengst van een horse-race en restant van het rampenfonds.

Zondag 16 november meerden we om 08.00 uur af in Ireland Island en na olie geladen te hebben vertrokken we daar om 16.00 uur. De oversteek was begonnen. De wind wakkerde snel aan tot windkracht 7, zelfs 8 maar kwam gelukkig achterin. Het begon al echt koud te worden: de jekkers werden alweer uitgedeeld. Woensdag 19 november werd tussen de

vele wolken het eerste sterbestek geschoten en vrijdags op de AM kregen we de Azoren op de radar.

Zaterdags om 08.00 uur meerden we af in Ponta Delgada in het Europese zomertenuue maar dit bleek al spoedig te optimistisch geweest te zijn. Snel werden de jasjes en de hemden aangetrokken.

's Middags volgden we met interesse de voetbalwedstrijd Nederland - Italië, uitgezonden via Radio Nederland. Zondag 23 november kozen we weer het zeegat om onze medewerking te verlenen aan een Nederlands onderzoek in onderwatergeluidsvoortplanting, en akoestiek op de Nato - Azoren Fleet Acoustic Range (AFAR).

Dinsdag 25 november meerden wij af te Ponta Delgada voor een bezoek van een paar dagen. Donderdag was er een bustrip voor \pm 40 man en 's avonds was er een lichtwedstrijd tussen het scheepsselftal en de kampioen van de Azoren "Micaelense Futbol Club", welke wedstrijd wij verloren met 6-3. De volgende middag, vrijdag, was het de bedoeling dat wij speelden tegen een Portugees schip, waarbij duidelijk te zien was dat wij te veel krachten hadden moeten gebruiken de vorige avond. Ook deze wedstrijd werd verloren en wel met 5—2.

Zaterdag 29 november ontmeerden wij ten 07.00 uur om richting Den Helder te gaan waar

onze trip zal eindigen. Het weer zit ons gedurende de laatste week niet mee, overal windkracht acht of hoger en een behoorlijke deining. Op 4 december komen wij in Den Helder aan ten 11.00 uur en hiermee was onze trip teneinde.

The End.....

Alle reacties kunt u wegschrijven in :
<http://www.tenanker.mygb.com>

Van de D 817 Westreis 1975 zijn er vanaf dag één onder de naam UWTRECHTER scheepskranten uitgegeven die ik op schrift (1 keer) tegen vergoeding van een kleine donatie per post toe kan zenden. Het betreft 31 uitgaven.

**Ben je liefhebber? , stuur mij dan even een miltje.
arcon46@kpnmail.nl**